

Натка Бадурина је ванредна професорка на Одсеку за стране језике и књижевности Универзитета у Удинама, Италија. Објавила је научне чланке на теме односа књижевности и идеологије, феминистичке и постколонијалне критике, родних студија, testimонијалног дискурса, те традуктологије. Учествовала је на следећим истраживачким пројектима: *Rod i nacija: feministička etnografija i postkolonijalna historiografija* (2007-2014, Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb); *Exploring Memories of Women Victims of Nazism and Undemocratic Regimes in Research and Teaching* (2009-2010; EU – EACEA »Europe for Citizens« Programme; Centar za ženske studije, Zagreb); *Translocal Methodologies in Gender Studies* (2013-2014, EU-Erasmus IP; University of Finland). Ауторка је књига *Nezakonite kćeri Ilirije. Hrvatska književnost i ideologija u 19. i 20. stoljeću* (Zagreb, Centar za ženske studije, 2009) и *Utvara kletve. O sublimnom i rodnim ulogama u hrvatskoj povijesnoj tragediji u 19. stoljeću* (Zagreb, Disput, 2014).

Адиса Башић је виша асистенткиња на Одсеку за компаративну књижевност и библиотекарство Филозофског факултета у Сарајеву, на предметима Поезија и Креативно писање. Објавила је четири збирке песама, а њена поезија је уврштена у све новије изборе песништва БиХ. Годинама пише за седмичник *Slobodna Bosna* у ком има и редовну рубрику за књижевну критику. У свом првом мастер раду бавила се културом у посткомунизму, а у другом поређењем босанске и пољске поезије о логору, гету и опсади. Похађа докторске студије на Универзитету у Грацу. Тренутно се бави проучавањем употребе хумора у поезији.

Дуња Беговић је завршила основне студије филозофије на Филозофском факултету Универзитета у Београду 2014. године. Тренутно похађа мастер студије филозофије на Универзитету у Орхусу, Данска (смер етика и политичка филозофија). Похађала је једногодишњи програм Центра за женске студије у школној 2013/2014. Од пролећа 2014. приређује двонедељни билтен о женским правима асоцијације *Мрежа за Европски Женски Лоби*.

Мирела Бербић-Имшировић је доценткиња на Одсеку за босански језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Тузли, где је завршила додипломске студије.

Постдипломске студије из књижевност, смер *Књижевности народа БиХ* на Филозофском факултету Универзитета у Сарајеву уписује 2008. године. Магистарски рад под називом *Konstrukcije prostora i granični subjekti u romanima i pripovijetkama Aleksandra Hemona* одбранила је 2011. године. Докторску дисертацију *Prostorni i vremenski aspekti konstrukcije identiteta u bosanskohercegovačkom romanu od 1945. do 1990. godine* одбранила је у јуну 2015. године на Факултету хуманистичких наука Универзитета „Џемал Биједић” у Мостару. Учествовала је на више међународних научних скупова и конференција на којима је излагала радове о босанскохерцеговачкој књижевности. Објављивала је у домаћим и страним часописима и зборницима. Подручје интересовања су јој модерна и постмодерна босанскохерцеговачка књижевност, теорије идентитета, проблематика простора и времена у роману.

Зорица Бечановић-Николић. Теоретичарка и историчарка књижевности. Ванредна професорка на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Студије опште књижевности и теорије књижевности, енглеског језика и књижевности завршила је на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрала и докторирала. Ауторка је књига *Херменеутика и поетика. Теорија приповедања Пола Рикера* (1998), *Шекспир иза огледала. Сукоб интерпретација у рецепцији Шекспирових историјских драма у двадесетом веку* (2007), *У трагању за Шекспиром* (2013), као и низа теоријских и херменеутичких студија на српском, енглеском, француском и шпанском језику, огледа и приказа, речничких одредница, радиофонских драматизација, тв сценарија, превода са енглеског и француског. У настави и у текстовима које пише бави се теоријом, херменеутиком, Шекспиром, европским књижевностима средњег века и ренесансе, српском књижевношћу у европском контексту. Чланица је пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* и заменица главне и одговорне уреднице електронског годишњака *Књиженство*.

Марија Булатовић (Краљево, 1990). Дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. На истој катедри 2014. године завршила је мастер академске студије одбравивши мастер рад под насловом

„Дијалектика насиља у Расиновом трагичком свету“. Од 2014. године похађа докторске академске студије на студијском програму *Језик, књижевност, култура*, модул *Књижевност* на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Стипендисткиња је *Фонда за младе таленте* за школску 2013/2014. и 2014/2015. годину. Добитница је *Похвале* Филолошког факултета у Београду за изузетан успех у току основних академских студија. Пише књижевну критику у *Свескама*. Служи се енглеским, француским и шпанским језиком. Области интересовања: теорија уметности, српска књижевност у европском контексту, француска књижевност и француска савремена књижевна теорија.

Александра Вранеш је редовна професорка на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирала је на Групи за југословенске књижевности и српскохрватски језик, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету. Запослена је на Филолошком факултету у Београду. Предаје предмете из научних области Библиотекарство, Техника научног рада и Библиографија. Од 2000. до 2006. године управница Катедре за библиотекарство и информатику, а током две године била је и начелница Одељења за развој и унапређење библиотечке делатности у Србији у оквиру Народне библиотеке Србије. Од 2010. декан је Филолошког факултета у Београду. Ауторка је више научних књига из области библиотекарства. Уредила је и приредила бројна издања из области књижевности и библиотекарства, укључујући и зборнике са међународних и домаћих конференција и семинара које акредитује Министарство просвете. Од 2011. учествује у раду пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*.

Ана Вукмановић је рођена 1976. године у Београду. Дипломирала је на Групи за српску књижевност са општом књижевношћу, на Филолошком факултету у Београду. Магистрирала је на интердисциплинарним студијама социокултурне антропологије, на Филозофском факултету у Београду, с темом *Вода у обредно-митском контексту народне лирике*, под менторством проф. др Александра Ломе и др Мирјане Детелић. Докторирала је на Филолошком факултету у Београду одбранивши дисертацију *Значења и функције границе у свадбеној усменој лирици*, коју је урадила под менторством проф. др Снежане Самарџије. Учествовала је на више међународних конференција у земљи и иностранству.

Објављује радове у домаћим и међународним зборницима и часописима. Области њеног посебног научног интересовања јесу фолклористика, поетика усмене лирике и антропологија и поетика простора. Такође се бави обредно-митским слојевима усмене лирике и везама између усмене и писане књижевности.

Јулијана Вучо је редовна професорка италијанског језика и примењене лингвистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Њена научна интересовања обухватају питања примењене лингвистике, језичке политике и планирања, образовне језичке политике, теорије усвајања Л2, образовања наставника страних језика, глотодидактике италијанског језика и контрастивних истраживања српског и италијанског језика, српског као страног и Л2, итд. Ауторка је бројних књига, студија и уџбеника, уредница тематских зборника. Гостујући је професор на универзитетима у Србији и иностранству. Руководилац и учесник пројеката у Србији, Црној Гори, Словенији и Италији, међународних пројеката TIORCAS, TEMPUS REFLESS, TEMPUS MASTS, PETALL, RIDIRE, IMAGACT итд, експертских група за израду националних курикулума за стране језике, обуку наставника, евалуацију уџбеника, аутор програма за италијански језик и двојезичну наставу у Србији, чланица Националног просветног савета и Одбора за образовање САНУ. Чланица је бројних међународних лингвистичких друштава: СЛИ, СИЛФИ, АИЛА, ИЛА, СЛА.

Славица Гароња Радованац је дипломирала, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. Бави се фолклористиком, родним студијама, књижевном критиком и белетристиком. Објавила је и приредила десет књига из народне књижевности, међу којима су *Народне песме Славонске границе* (1987), *Антологија српске народне лирско-епске поезије Војне Крајине* (2000), *Српско усмено поетско наслеђе Војне Крајине у записима 18, 19 и 20. века* (2008), *Од Цариграда до Будима: аспекти српског усменог песништва и савремена књижевност на фолклорној матрици* (2014). Објавила је књигу критика *Из сенке*, 2003, књижевноисторијску студију *Српска књижевна Крајина: од баштине до егзодуса* (2015). Из родне перспективе: *Жена у српској књижевности* (2010), књига интервјуа *Жене говоре* (2013). Белетристика: романи *Под Месечевим луком* (1992), *Повертак у Аркадију* (2014, награда Печат времена), збирке приповедака *Девета кућа* (1994), *Изидина копча* (2013). Збирке поезије *Исповедање тишине* (1996); *Мој предак је*

дрво (2007). Ради у звању ванредног професора на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Од 2011. учествује у раду пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*.

Владислава Гордић Петковић је редовна професорка енглеске и америчке књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се књижевном теоријом и историјом, књижевном критиком и публицистиком. Поред више десетина научних радова објавила је девет књига: две монографије (*Синтакса тишине: поетика Рејмонда Карвера*, 1995, и *Хемингвеј: поетике кратке приче*, 2000), и седам збирки научних студија, есеја и књижевних критика (*Кореспонденција: токови и ликови постмодерне прозе*, 2000; *Виртуелна књижевност*, 2004, *Виртуелна књижевност 2: књижевност, технологија, идеологија*, 2007; *На женском континенту*, 2007; *Књижевност и свакодневица*, 2007; *Форматирање*, 2009; *Мистика и механика*, 2010). Главна је уредница библиотеке Прва књига Матице српске и уредница Годишњака Филозофског факултета у Новом Саду.

Невена Даковић је редовна професорка Теорије филма (Катедра за теорију и историју) на Факултету драмских уметности у Београду и координаторка ИДС Теорије уметности и медија на Универзитету уметности (Београд). У земљи и иностранству објавила је и уредила низ књига од којих је најновија *Студије филма: огледи о филмским текстовима сећања* (2014). Аутор је преко 70 радова у објављених у монографијама и тематским зборницима у иностранству. Преко 50 јединица објавила је у домаћим часописима и периодици (*Afterimage, CahiersduCinema, Kinokulutra, Cineast...*). Радове је презентовала на преко 80 научних скупова (UCL, LSE, Yale, Sorbonne IV, Jordan...). Као професор предавала је на универзитетима у Великој Британији (Оксфорд, Нотингем, Ворик, UCL) САД, Љубљани, Бечу, Турској (Анкара, Истамбул), Риги, Загребу, Паризу, Братислави итд.

Алма Денић-Грабић (1973) је ванредна професорка на Одсеку за босански језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Тузли. Ауторка је следећих књига: *Otvorena knjiga: Elementi postmodernog diskursa u romanima Istočni diwan i Šahrijarov prsten Dževada Karahasana* (2005) и *Bosanskohercegovački roman na kraju 20. stoljeća* (2010), као и

бројних научних и стручних радова објављених у домаћим и страним часописима и зборницима.

Биљана Дојчиновић је ванредна професорка на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Једна од оснивачица Центра за женске студије у Београду као и Индок центра Асоцијације за женску иницијативу. Главна уредница *Генера*, часописа за феминистичку теорију, од 2002. до 2008. Од 2009. чланица управног одбора COST Action IS0901, *Women Writers in History: Toward a New Understanding of European Literary Culture* (2009–2013). Од 2011. руководитељка истраживачког пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Објавила је књиге *Гинокритика: Род и проучавање књижевности коју су писале жене* (1993); *Одабрана библиографија радова из феминистичке теорије/женских студија 1974–1996* (1997); *Градови, собе, портрети* (2006); *GendeRingS: Gendered Readings in Serbian Women's Writing* (CD) (2006); *Картограф модерног света* (2007); *Сусрети у тами: увод у читање Вирџиније Вулф* (2011); „*Право сунца*”: *Другачији модернизми* (2015).

Мевлида Ђувић је доценткиња на Одсеку за босански језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Тузли, где ради од 2001. На истом факултету је 2005. године одбранила магистарску тезу *Feminističko čitanje Andrićevih priča*. Докторску тезу о међуратној босанскохерцеговачкој приповеци одбранила је на Филозофском факултету Универзитета у Сарајеву 2011. године. Учествовала је на бројним домаћим и међународним конференцијама и објавила је више научних и стручних радова. Подручја интересовања су јој модерна и постмодерна књижевност, теорије идентитета и родне теорије. Чланица је редакције часописа *Razlika/Differance*.

Жељка Јанковић је асистенткиња и докторанткиња на Катедри за романистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где држи вежбе из француске књижевности 17. и 18. века. Дипломирала је на истој катедри (2011) и одбранила мастер рад 2012. године. Носилац је преко 20 награда и признања из области језика и књижевности које су јој донеле и стручна усавршавања у иностранству (Француска, Белгија, Чешка, Кина).

Објавила је 8 радова у домаћим и међународним часописима и зборницима, 4 превода, као и једну двојезичну монографију: *Un casse-tête linguistique et traductologique: l'imparfait narratif français/ Проблематика аспекта и превођења француског наративног имперфекта* (2014). Њене области интересовања обухватају стилистику, компаративну књижевност, класичну и савремену француску књижевност, гинокритику, српско-француске књижевне и културне везе. На пројекту *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* ангажована је од 2013. године.

Јелена Јаћимовић је дипломирала и завршила мастер студије на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где тренутно похађа докторске студије. Од 2003. године запослена је као библиотекарка на Стоматолошком факултету Универзитета у Београду. Бави се истраживањем у области аутоматске обраде природних језика, посебно развојем алата намењених екстракцији информација из текстова српског језика. Објавила је више научних радова из ове области и учествовала је на домаћим и међународним научним скуповима.

Вишња Кнежевић рођена је 1980. у Београду. Дипломирала је на групи за филозофију Филозофског факултета у Београду 2006, а 2015. је на истом факултету одбранила докторску дисертацију *Математика у Платоновој филозофији*. Од 2013. ангажована је на пројекту „Историја српске филозофије“ који финансира Министарство за просвету, науку и технолошки развој Републике Србије. Области интересовања: античка филозофија, савремена филозофија, филозофија и математика, онтологија, српска филозофија, филозофија Латинске Америке. Неки од њених радова су: „*Europe is Dead – On Philosophy of Liberation of Enrique Dussel*“, „*The Acid Rains of Bologna Reforms*“, „Космет – трансценденција као тачка отпора“, „Постмодерни изазови филозофији слободе Михаила Марковића“ (са Борисом Братином), „Хипертрофирано Ја: *ego cogito à la serbe*“ (са Б. Братином).

Ана Коларић је асистенткиња на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а магистрирала на Централноевропском универзитету

у Будимпешти и на Факултету за хуманистичке науке Универзитета у Утрехту. Бави се студијама књижевности, рода и културе. Докторирала је на теми женске/феминистичке периодике на почетку 20. века. Објављује радове у часописима *Реч* и *Књиженство*. Од 2011. учествује у раду пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*.

Цветана Крстев је редовна професорка на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Поља њеног научног интересовања и рада јесу језичке технологије и технолошки подржано учење. Објавила је једну књигу и 150 радова од којих се већина односи на обраду српског језика, пре свега на развој језичких ресурса и њихово коришћење. Развила је српски морфолошки електронски речник, руководила је израдом српског ворднета, учествовала у изради Корпуса савременог српског језика, поравнатих двојезичних корпуса и многих других ресурса. Развила је, такође, први систем за препознавање именованих ентитета у текстовима на српском језику. Учествовала је у више међународних и домаћих пројеката који су се бавили српским језиком, језичким технологијама и технолошки подржаном учењу. Матична страница: <http://poincare.matf.bg.ac.rs/~cvetana/index.html>

Ана Кузмановић Јовановић је доценткиња на Катедри за иберијске студије Филолошког факултета у Београду. Ужи предмет њеног научно-истраживачког интересовања чине критичке студије језика и рода, као и историја шпанског језика и језички контакти на Иберијском полуострву. Заједно са проф. Јеленом Филиповић учествовала је у изради *Водича за родно осетљив приступ медијима у Србији* (Београд, 2012), у оквиру пројекта који је подржала Управа за родну равноправност Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Србије. У више наврата се усавршавала у иностранству као стипендисткиња шпанског Министарства иностраних послова, португалског Института Камоиш, као и америчког Стејт Дипартментау оквиру програма *Junior Faculty Development Program*. Ауторка је монографије *Језик и род: дикурзивна конструкција родне идеологије* (Београд: Чигоја штампа, 2013). Чланица је Међународног удружења хиспаниста, као и Удружења књижевних преводилаца Србије. Активно преводи са шпанског и португалског језика.

Јасмина Милановић је научна сарадница Института за савремену историју. Дипломирала, магистрирала и докторирала на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду. Ради на пројекту *Конфликти и кризе: сарадња и развој у Србији и региону у 19. и 20. веку*. Чланица је Српског лекарског друштва. Бави се историјом женских друштава и историјом медицине у Србији крајем 19. и у првој половини 20. века. Написала је и приредила неколико монографија: *Апостоли радикализма, Успомене Делфе Иванић, Аћим Чумић, Дневници Павла Паје Михаиловића*. Учествовала је на бројним домаћим и међународним конференцијама и објавила више од двадесет научних радова у бројним научним часописима и зборницима радова.

Софија Немет је докторанткиња Филолошког факултета, Универзитета у Београду, где је дипломирала и одбранила мастер рад на Катедри за енглески језик и књижевност. Бави се проучавањем теорије и историје феминизма, као и дела енглеске списатељке Вирџиније Вулф. Објављује есеје и приказе. Била је чланица међународног COST пројекта IS0901 (*Women Writers in History*), а тренутно је чланица SEACS–а. Од 2011. године као спољна сарадница сарађује на пројекту *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Прихваћени радни наслов њене докторске дисертације гласи: *Брак и родне улоге у романима Излет на пучину и Госпођа Даловеј Вирџиније Вулф*.

Драгана Поповић је редовна професорка биофизике на Универзитету у Београду, у пензији. Координаторка Центра за женске студије (2000-2011) и предавачица на Факултету политичких наука (мастер програм *Род и политика*). Чланица је Уређивачког одбора часописа за феминистичку теорију *Genero*. Објавила је више од 200 радова из биофизике зрачења и атмосферске физике, преводила популарне научне чланке, књиге и научну есејистику. Године 2012. објавила је књигу *Жене у природним наукама – од Архимеда до Ајнштајна* (Службени гласник, Београд).

Јована Реба (1975) је докторирала на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за српску и компаративну књижевност 2011. године. Циљ њених научних истраживања јесте покушај ревалоризације српске женске књижевности у периоду од краја 19. века до прве половине 20. века, из перспективе теорија. Објавила је две књиге: имаголошку монографију

Женски Исток и Запад (2010) и гинокритичку монографију *Мистицизам Јеле Спиридоновић Савић* (2011). У оквиру издања *Службеног гласника*, колекције *Сопствена соба*, приредила је у току 2012. године две књиге: *Чезње Јеле Спиридоновић Савић – изабрана дела* и роман Милице Јанковић *Мутна и крвава*. Радове објављује у научним часописима *Зборник Филозофског факултета за књижевност и језик* (Нови Сад), *Радови Филозофског факултета* (Универзитет у Источном Сарајеву), *Свеске, Детињство, Приче* и *Филолог*. Објављује и књиге за децу.

Бојана Савовић је дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на катедри за Општу књижевност и теорију књижевности. На истој катедри одбранила је мастер рад *Концепт постајања код Кафке, мислити као женски теловљени субјект*. Радила је као уредница, лектор и преводилац у издавачкој кући, и као стручни сарадник у Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања. Од 2104. године је на докторским академским студијама на катедри на којој је дипломирала и завршила мастер студије. Изучава идеје Жила Делеза, Мишела Фукоа и Јулије Кристеве, с посебним акцентом на утицај који они имају на књижевну теорију.

Жарка Свирчев је дипломирала је и завршила мастер студије на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторске студије похађа на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Огледе из књижевне историје и методике наставе објављује у периодици. *Објавила је студију „Ах, тај идентитет!“ Деконструкција родних стереотипа у стваралаштву Дубравке Угрешић* (2010).

Нина Сирковић је доценткиња на Факултету електротехнике, стројарства и бродоградње Свеучилишта у Сплиту. Предаје предмете Енглески језик и Вештине комуницирања на енглеском језику. Њена научна интересовања тичу се књижевности модернизма, образовног романа и књижевности коју пишу жене, као и нових методичких приступа у настави страног језика. Осим бројних радова из књижевности, досад је објавила две књиге: *Presentation, Writing and Interpersonal Communication Skills* (2014) и *Strategije rješavanja poteškoća u komunikaciji na stranom jeziku* (2015).

Вукоман Страњанчевић (Чачак, 1988). Основне студије завршио је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, где је завршио и мастер студије, радом о Вирџинији Вулф. Бави се queer и феминистичком теоријом.

Катажина Тачињска је апсолвенткиња пољске филологије, балканске филологије, постдипломских родних студија и методике наставе пољског као страног језика на Универзитету Николе Коперника у Торунју. Написала је докторски рад на тему *Слика Голог отока у српском књижевном и историјском дискурсу краја 20. и почетка 21. века* (менторка проф. Јоланта Сујецка, 2014). Уредница серије књига *Упознати Балкан (Poznać Balkany)*. Била је на научној размени у Хрватској, Словенији, Србији и Румунији. Сада сарађује са Лабораторијом истраживања колективног памћења у посткомунистичкој Европи (пројекат број 2011/03/D/HS2/06170). Од новембра 2015. године ради на Универзитету Адама Мицкијевича у Познању са пројектом *Сећање на насиље. Културна историја жена у српском и хрватском историјском и књижевном дискурсу у XX веку* (пројекат број 2015/16/S/HS2/00092).

Милош Утвић је доцент на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирао и магистрирао на Катедри за рачунарство и информатику Математичког факултета Универзитета у Београду, докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Предаје предмете у оквиру научне области Библиотека информатика. Остале области интересовања: дигитална хуманистика, рачунарска лингвистика, посебно корпусна лингвистика и рачунарска лексикографија. Члан је Групе за језичке технологије Универзитета у Београду, Комисије за корпус при Одбору за стандардизацију српског језика САНУ и Друштва за језичке ресурсе и технологије.

Алисон С. Фел (Alison S. Fell) редовна је професорка Француске културне историје на Универзитету у Лидсу. Објавила је велики број радова о искуствима Францускиња и Британки током и након Првог светског рата. Приредила је три књиге: *Женски покрет и време рата: међународни погледи (The Women's Movement in Wartime: International Perspectives, Palgrave 2007)*, *Жене суочене са ратом (Les femmes face à la guerre, Peter Lang 2009)*, обе са коуредницом Ингрид Шарп (Ingrid Sharp), и *Медицинске сестре у Првом*

светском рату: нови погледи (First World War Nursing: New Perspectives (Routledge, 2013), са коуредницом Кристин Е. Халет (Christine E. Hallett). Руководитељка је пројекта посвећеног стогодишњици Првог светског рата на Универзитету у Лидсу под насловом „Ратно наслеђе“ (*Legacies of War*) <http://arts.leeds.ac.uk/legaciesofwar>. Управо завршава рад на монографији о француским и британским ветеранкама у периоду 1916-1933.

Љубинка Шкодрић је рођена 1975. године у Београду. Дипломирала је на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду 2000. године. Магистрирала је на Катедри за историју Југославије Филозофског факултета у Београду 2008. Докторирала је на истој катедри, 2015. године са темом „Положај жене у окупираној Србији 1941–1944“. Запослена је у Архиву Србије од 2001. године и руководиоца је Центра за информације Архива Србије. Истраживачки се бави културном и друштвеном историјом Србије у Другом светском рату. Објавила је већи број научних радова и учествовала на више стручних и научних конференција и симпозијума. Ауторка је монографије *Министарство просвете и вера у Србији 1941–1944. Судбина институције под окупацијом* (Београд–Архив Србије, 2009).

Љубица Шљукић Туцаков је дипломирала на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду, а мастер студије је завршила на Факултету организационих наука Универзитета у Београду и додипломски програм у Центру за Женске студије у Београду. Објављује преводе књижевно-теоријских радова у часопису *Поља*. Од 2011. сарађује у часопису *Књиженство*.